

Барановський Михайло Іванович

Кандидат економічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері економіки
нафтової промисловості

Народився 10 травня 1928 р. у с. Гошів Овруцького району на Житомирщині. Після закінчення у 1947 р. Рівненського кооперативного технікуму працював старшим бухгалтером Здолбунівської райспоживспілки. Протягом 1948–1953 рр. навчався на нафтовому факультеті ЛПІ.

Пройшов шлях інженера-економіста, старшого інженера-економіста, начальника планового відділу в бурових організаціях об'єднання «Краснодарнефть». Із 1960 р. працював старшим інженером, провідним інженером, старшим науковим співробітником лабораторії економічних досліджень інституту «УкрНДІпроект» (пізніше — УкрДіпроНДінафта). Упродовж 1966–1979 рр. був старшим науковим співробітником, ученим секретарем, завідувачем лабораторії економіки нафтової промисловості інституту «УкрНДІПНВ».

Михайло Іванович двічі перебував у закордонному відрядженні в Сирії, де працював головним спеціалістом з економіки Сирійської нафтової компанії (1979–1982) та старшим спеці-

лістом з економіки нафтовидобувного підприємства цієї компанії (1987–1989).

Повернувшись, очолював лабораторію економічних досліджень, протягом 1989–1996 рр. був провідним науковим співробітником УкрДіпроНДінафти (з 1994 р. — АТ «УкрНГП»), а наступні чотири роки знову завідував лабораторією економіки цього інституту. У 2001–2002 рр. він працював провідним науковим співробітником УкрДГРІ, потім — у Науково-технологічному центрі паливно-енергетичних ресурсів НАН України.

М. І. Барановський був виконавцем і керівником важливих науково-дослідних робіт, серед яких — перспективи розвитку нафтової промисловості України і сусідніх територій, аналіз техніко-економічних показників та структури капітальних вкладень у нафтову, газову і нафтопереробну промисловість України, економічна оцінка буріння нафтових та газових свердловин, економіка роторного і турбінного способів буріння, розроблення пропозицій щодо раціональної структури й управління буровими роботами, техніко-економічний аналіз ефективності електробуріння, розроблення рекомендацій зі зниження вартості бурових робіт, удосконалення планування й економічного стимулювання підприємств і організацій нафтовидобувної промисловості, аналіз ефективності геологорозвідувальних робіт на нафту та газ, розроблення критеріїв геолого-економічної оцінки доцільності розвідування і розробки нафтових та газових родовищ на глибинах 4–7 км.

Є автором близько 60 статей, присвячених питанням економічного аналізу буріння свердловин, експлуатації насосних свердловин, технічних заходів підвищення продуктивності нафтових свердловин, використанню основних фондів у бурінні свердловин. Нагороджений медалями «Ветеран праці», «За доблесну працю», почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України» І ст. тощо.

Помер 17 листопада 2008 р.

Беккер Михайло Вікторович

Інженер, академік УНГА,
фахівець у галузі
транспортування газу,
управлінець

Народився 22 жовтня 1951 р. у с. Мокроусове Топкінського району Кемеровської області (Росія).

У 1978 р. закінчив Уфимський авіаційний інститут (спеціальність «Двигуни внутрішнього згорання»).

Трудовий шлях розпочав у 1969 р. учнем каменяра у тресті «Джамбулстрой». Протягом 1978–1984 рр. працював машиністом, інженером, старшим інженером, начальником газокompресорної станції, заступником начальника Дар'ялицького ЛВУМГ ВО «Средазтрансгаз», з 1984 до 1986 р. — начальником ЛВУ Тулейського ЛВУМГ ВО «Средазтрансгаз» (м. Ургенч, Узбецька РСР).

Упродовж 1986–2001 рр. Михайло Вікторович був начальником Сумського ЛВУМГ об'єднання «Укргазпром», а протягом наступних дев'яти років — головним інженером ДК «Укртрансгаз» НАК «Нафтогаз України».

У 2010 р. він обіймав посаду директора з фінансів у ТОВ «Трубопровідна інтеграційна компанія» (м. Київ),

першого заступника голови правління ВАТ «Київський ЕВРЗ», до кінця 2011 р. був радником директора УМГ «Київтрансгаз».

Є автором 58 патентів (десять із яких зареєстровано в Росії, один — у Білорусі) у галузі ремонту, обслуговування й автоматизації магістральних газопроводів, компресорних станцій, підземних сховищ газу. Михайло Вікторович — співавтор основних стандартів із експлуатації ГТС, Програми перспективного розвитку української газотранспортної системи, Геоінформаційної системи паспортизації магістральних газопроводів ІСТГН, що запроваджена на ГТС ДК «Укртрансгаз». Також є співавтором книги «Ремонт магістральних газопроводів під тиском», яка використовується як науковий посібник в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу. Вона містить оцінки безпечного виявлення дефектів після внутрішньотрубного обстеження для прийняття рішення про методи ремонту трубопроводу під тиском.

Брав участь у будівництві магістральних газопроводів Хіва–Бейнеу, Сілець–Кременчук–Кривий Ріг, «Прогрес», компресорних станцій Дар'ялик, Тулей, Роменська, Бобровницька, Опари, Кегичівка, АГНКС, ГВС, АГРС.

М. В. Беккер — член Національної газової спілки України. На Міжнародному газовому конгресі в Амстердамі зробив доповідь на тему «Математична модель визначення ресурсу магістральних газопроводів».

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., Грамотою Президента України, почесними відзнаками НАК «Нафтогаз України», ДК «Укртрансгаз», удостоєний звання «Заслужений працівник промисловості України». Лауреат державної премії України в галузі науки і техніки.